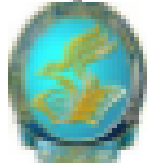

**Дніпропетровський державний аграрно-
економічний університет**

**Дніпропетровський обласний інститут
післядипломної педагогічної освіти**

**Північно-Казахстанський державний
університет імені академіка Манаша Козибаява**

МАТЕРІАЛИ

**3-ї Міжнародної науково-
практичної конференції**

**«Розвиток форм та методів
сучасного менеджменту в
умовах глобалізації»**

ТОМ 2

**22-24 квітня 2015 року
м. Дніпропетровськ**

УДК 658
ББК 65.291.21
Р64

Розвиток форм та методів сучасного менеджменту в умовах глобалізації: Матеріали 3-ї міжнародної наук.-практ. конф. – Дніпропетровськ, 22-24.04.2015: тези доповідей. – Т2. – Дніпропетровськ: ДДАЕУ, 2015. – 88 с.

Посвідчення УкрІНТЕІ № 660 від 12.11.2014 р.

В матеріалах конференції висвітлено передові науково-практичні результати досліджень, отриманих в галузі менеджменту.

Для студентів, аспірантів, науковців та фахівців.

*Матеріали збірника подаються в авторській редакції
та друкуються мовою оригіналу*

Відповідальність за достовірність фактів, власних імен, географічних назв, цитат та інших відомостей несуть автори публікацій.

Відповідно до Закону України «Про авторське право і суміжні права», при використанні наукових ідей та матеріалів цього збірника, посилання на авторів і видання є обов'язковим.

© Колектив авторів, 2015
© ДДАЕУ, 2015

ЗМІСТ

ЕКОНОМІКО-ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

Павлова Г. Соціально-економічні трансформації інноваційного забезпечення галузевого розвитку	5
Багорка М. Особливості формування маркетингового потенціалу аграрних підприємств	7
Быков А. Экономическая эффективность реализации зерна традиционными методами и через электронную товарную биржу в Северо-Казахстанской области	9
Воловик Д. Інтегральний показник оцінки фінансового стану підприємства в аспекті антикризових заходів	14
Губаренко Л. Особливості визначення собівартості продукції допоміжних цехів металургійних підприємств	15
Демчук Н., Ткаченко Г. Амортизаційна політика, як необхідна складова механізму управління підприємством	18
Добровольська О. Оцінка забезпечення кредиту	20
Ігнаткіна Т. Активна технічна політика як спосіб підвищення ефективності діяльності промислового підприємства та зменшення його ризиків	23
Кадирус І. Особливості надання виробничих послуг в сільському господарстві	25
Карасёв П. Организация грузоперевозок сельскохозяйственных товаропроизводителей	27
Касян С. Координаційні аспекти упровадження систем менеджменту енергозабезпечення в Україні і Світі	29
Кістень Ю. Сучасний стан соціального забезпечення та захисту населення України	32
Крючко Л. Управління інвестиційним портфелем банку	34
Лепеха А. Підвищення ефективності управління ліквідністю комерційних банків	36
Мазана Т., Ткаченко В. Стан фермерства: реальії сьогодення	37
Мироненко О. Підпорювання ризиків у диверсифікованому агровиробництві	39
Назаренко К. Організація споживчого кредитування сільських територій комерційними банками	41

Никитюк О. Логістичні аспекти підвищення конкурентоспроможності підприємства	44
Павленко О. Концептуальні основи правових та організаційних аспектів проведення фінансового моніторингу в банківських установах	46
Постольник Е. Розробка електронних технологічних карт засобами MS Excel	48
Рахимжанова Н. Оцінка проблем розвитку франчайзингу в Республіці Казахстан	51
Семенова Т., Протопопова О. Оцінка ефективності енергозберігаючих технологій в металургії	53
Сергєєва О. Соціально-економічна сутність, складники та закономірності формування галузевих трансформаційних процесів	55
Степанов Д. Методичне забезпечення активізації інвестиційного процесу	58
Фоот Ю., Герасименко И. Дивидендна політика підприємств	61
Ходирова О. Конкурентоспроможність сільськогосподарських кооперативів	64

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ШЛЯХИ РОЗВИТКУ МЕНЕДЖМЕНТУ

Бербенець О. Сутність і наслідки міжнародної трудової міграції	66
Герасименко С. Правові та інституційні засади діяльності кооперативів	68
Довгаль О. Інформаційно-аналітичне забезпечення системи стратегічного управління підприємницькою діяльністю	70
Ільченко Т. Система екологічного менеджменту як новий концептуальний підхід до виробничої діяльності	72
Кошеваров А. Характерные особенности и принципы стратегического управления	74
Миронова О. Процесне управління підприємствами	77
Миронова Р. Вплив умов сільськогосподарського виробництва на управлінські процеси	80
Савинкин В. Систематизация процесса исследования управляемой подсистемой с позиции логических структур	82

2. Черваньов Д.М., Нейкова Л.І. Менеджмент інноваційно-інвестиційного розвитку підприємства України. – К.: Знання, 2011. – 514 с.
3. Холт Р., Барнес С. Планирование инвестиций. – М.: Дело, 2004. – 120 с.
4. Чумаченко Н. Направления инвестиционной политики в промышленности // Экономика Украины. – 2012. – №11. – С. 12-19.

ДИВИДЕНДНАЯ ПОЛИТИКА ПРЕДПРИЯТИЯ

ЮЛИЯ ФООТ, магистр менеджмента, старший преподаватель

ИРИНА ГЕРАСИМЕНКО, магистр экономики, ассистент

РГП на ПХВ Северо-Казахстанский государственный университет им.

М. Козыбаева, Республика Казахстан

Дивидендная политика представляет собой механизм формирования доли прибыли, выплачиваемой собственнику, в соответствии с долей его вклада в общую сумму собственного капитала предприятия [1].

Основной целью разработки дивидендной политики является установление пропорций между потреблением прибыли акционерами и будущим ее ростом, максимизирующим рыночную стоимость предприятия и обеспечивающим стратегическое его развитие. Корпорации используют один из трех типов политики выплаты дивидендов: консервативный; умеренный (компромиссный); агрессивный (Таблица 1).

Таблица 1

Преимущества и недостатки разных дивидендных политик

Тип политики	Преимущества	Недостатки
Консервативная (начисление дивидендов по остаточному принципу после формирования достаточных резервов для развития, выплата дивидендов владельцам).	Обеспечение максимально возможных темпов роста	Нестабильность, неопределенность будущих дивидендов - негативный фактор для потенциальных инвесторов
Умеренная А) (поддержание долгосрочного целевого норматива коэффициента дивидендных выплат	Прогнозируемость уровня будущих дивидендных выплат	Затрудняет быстрый рост компании
Б) Стратегия "гарантированный минимум + дополнительные дивиденды"	Возможность либо увеличивать дивиденды при росте прибыли и не сокращать их при ее снижении. Поддерживает заинтересованность акционеров в повышении прибыльности компании.	
Агрессивная (максимизация текущих дивидендов)	Позволяет быстро привлечь массу неэквалифицированных инвесторов (строительство пирамид)	"Проедание" прибыли, отсутствие ресурсов для долгосрочного развития.
Необходимость снижения дивидендов при сокращении прибыли - негативный сигнал рынку.		

Каждому из данных типов дивидендной политики соответствует определенная методика дивидендных выплат: выплаты дивидендов по остаточному принципу; фиксированных дивидендных выплат; постоянного процентного распределения прибыли; выплаты гарантированного минимума и экстра-дивидендов; постоянного возрастания размера дивидендов; выплаты дивидендов акциями [1].

Рассмотрим прибыль и выплату дивидендов на примере АО «Казакхтелеком». Прибыль за отчетный период включала в себя прибыль от продолжающейся деятельности и прибыль от прекращения деятельности. Таким образом, в 2011 году данный показатель составил 50183652 тысячи тенге, в следующем отчетном периоде он увеличился на 342,66% за счет увеличения прибыли от прекращенной деятельности.

А в 2013 году общая прибыль сократилась на 91,19% (202582456 тысяч тенге), за счет того, что не была получена прибыль от прекращения деятельности.

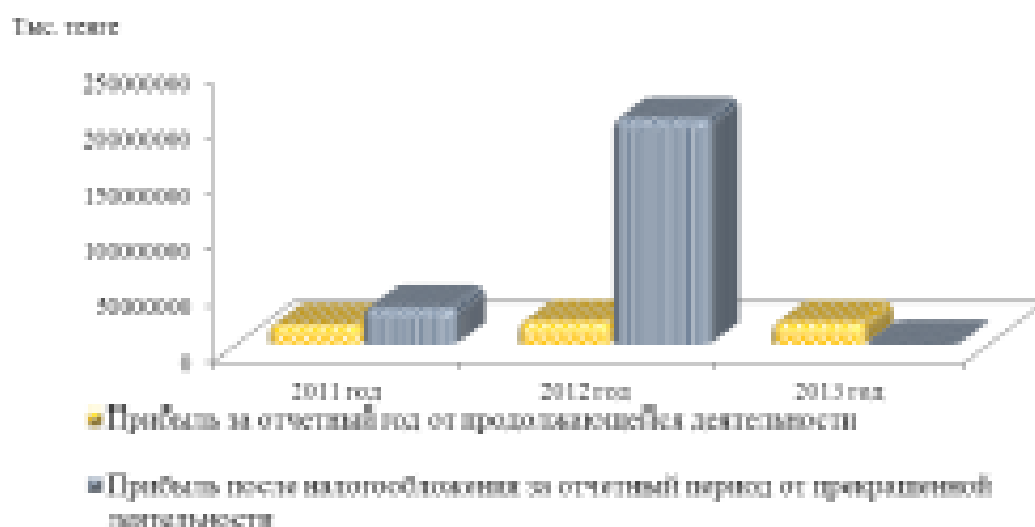

Рис.1. Прибыль после уплаты КПП АО «Казакхтелеком» за 2011-2013 гг. [2]

Рассмотрев прибыль, получаемую предприятием можно перейти к анализу дивидендов, получаемых от владения простыми и привилегированными акциями. Владельцы привилегированных акций имеют право на ежегодный кумулятивный дивиденд в размере 300 тенге на акцию, но не менее дивидендов на акцию выплачиваемых владельцем простых акций. Установлены дивиденды в размере 120957 тысяч тенге. Эти дивиденды представляют собой процент с эффективной ставкой 11% по долговой составляющей и отражаются как расходы по процентам. На рисунке 2 представлена доля дивидендов, выплачиваемых по простым и привилегированным акциям АО «Казакхтелеком» за 2011-2013 гг. На общем собрании акционеров АО «Казакхтелеком» в 2013 году, компания объявила дополнительные дивиденды по привилегированным акциям в сумме 803398 тысяч тенге и дивиденды по простым акциям в размере 29643596 тысяч тенге. Установленные дивиденды в сумме 98450 тысяч тенге были начислены по фиксированным привилегированным акциям на 31 декабря 2013 года. Таким образом, общая сумма выплат по привилегированным акциям сократилась на 6951752 тысячи тенге, а сумма выплат по простым акциям сократилась на 187535300 тысяч тенге. При этом объявленный дивиденд на простую и привилегированную акцию составил 2,604 тысячи тенге и сократил-

ся на 17,284 тисяч тенге. Общая сумма дивидендных выплат сократилась за счет сокращения общей прибыли предприятия в 2013 году по сравнению с предыдущим годом. При этом общая прибыль на 1 акцию, приходящаяся на собственников материнской компании составляет в 2011 году 4440 тенге (в том числе от продолжающейся деятельности – 1524,28 тенге), в 2012 году – 19972,96 тенге (в том числе от продолжающейся деятельности – 1817,63 тенге), в 2013 году – 1783,99 тенге (прибыли от прекращения деятельности в отчетном году не было).

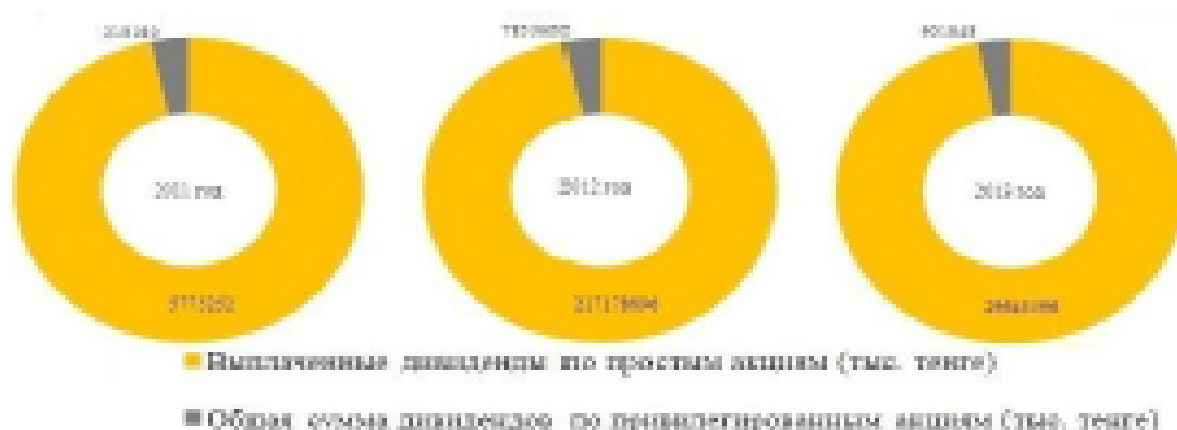

Рис. 2. Дивиденды, выплачиваемые по простым и привилегированным акциям АО «Казхателеком» за 2011-2013 гг. [2]

На рисунке 3 представлена прибыль, приходящаяся на 1 акцию собственников материнской компании и дивиденд, приходящийся на 1 акцию АО «Казхателеком» за трехлетний период.

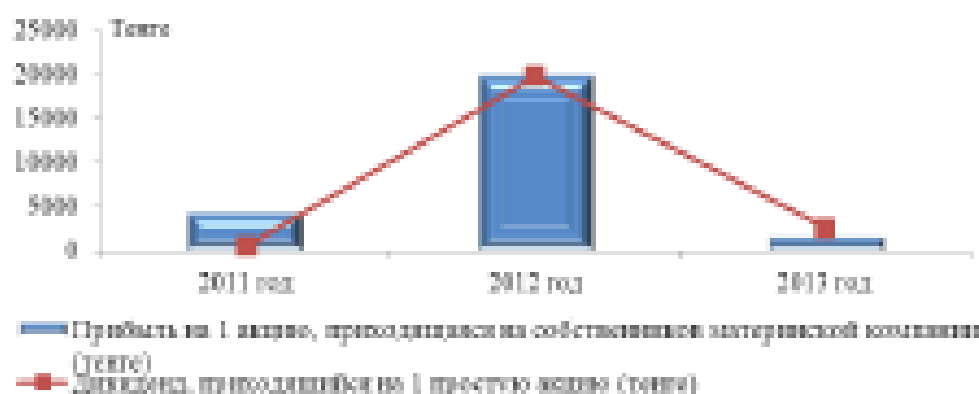

Рис. 3. Прибыль на 1 акцию и дивиденд на 1 акцию АО «Казхателеком» за 2011-2013 гг. [2]

По данным рисунка 3 наглядно вымалется превышение прибыли в 2011 году над выплаченными дивидендами, выплаченный дивиденд составляет 11,9% от прибыли, приходящейся на 1 акцию. В 2012 году прибыль чуть выше выплачиваемых дивидендов, так дивиденд составляет 99,57% от чистой прибыли. Если говорить о дивидендах выплачиваемых акционерам в 2013 году, то их доля превышает на 45,96% чистую прибыль, приходящуюся на 1 акцию [2].

Таким образом, анализ выплаты дивидендов свидетельствует о выборе умеренного типа дивидендной политики.

Список использованных источников:

1. <http://www.misex.ru>
2. www.kase.kz

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КООПЕРАТИВІВ

ОКСАНА ХОДИРЕВА, аспірант

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет, Україна

Ринкові закони змушують знаходити в кожній галузі такі форми господарювання, які б сприяли виживанню в умовах гострої конкуренції. Такі вимоги стоять і перед аграрним сектором, основу якого у країнах ринкової економіки становить приватне виробництво. До того ж, ринкові закони нерідко спричиняють негативні тенденції для товаровиробників. Це, зокрема, постійне зростання витрат у зв'язку з підвищенням цін на товари та послуги. Причому ціни, за якими товаровиробники купують ресурси, зростають швидшими темпами ніж ціни, за якими він продає свою продукцію. За такої ситуації виходити підприємцю одному на ринок засобів виробництва і продукції сільськогосподарства просто неможливо. Тому вони об'єднуються і це підвищує їхню конкурентоспроможність, бо закони ринку вимагають великого обсягу виробництва і в більшості країн це досягається не через безпосереднє збільшення розмірів підприємства, а шляхом кооперування виробництва, його спеціалізації.

Проблемам підвищення конкурентоспроможності коопераційних підприємств у своїх працях приділяли увагу такі вчені, як А.Ф. Борисова, А. Е. Воронкова, А.В. Зборська, В.А. Рупька, П.Т. Яблук, О.А. Харченко, В.Н. Худавєрдієва та ін.

Ефективне функціонування вітчизняних сільськогосподарських кооперативів збачається у необхідності досягнення ними високого рівня конкурентоспроможності як прояву відносин, що врівноважують господарсько-правові відносини між економічними суб'єктами. Здатність кооперативу до ефективного функціонування на ринку із забезпеченням своєчасної реакції на зміни смаків і потреб споживачів на конкретний момент порівняно з конкурентами, що діють на даному ринку, – це і є конкурентоспроможність підприємства сільськогосподарської кооперації.

Згідно статті 1 Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про сільськогосподарську кооперацію» (2012 р.), сільськогосподарські кооперативи за метою, завданнями і характером діяльності поділяються на виробничі (рослинницькі, тваринницькі, виготовлення будівельних матеріалів, змішані) та обслуговуючі (заготівельно-збутові, сервісні, постачальницькі, виробничого обслуговування, будівельні, кредитні (співки) та інші) [1]. Але не залежно від виду кооперативу, досягнення ефективності та високого рівня його конкурентоспроможності можливе лише при ефективній системі управління потенційними можливостями.

Під потенційними можливостями слід розуміти сукупність взаємозалежних потенціалів: ресурсного (ресурси, пов'язані з функціонуванням і розвитком кооперативу; осно-